

„Moje soukromí. Nekoukat, nešourat.“

Soukromí potřebuje každý. Sice všichni chodíme s kamarády ven, ale každý z nás si oddychne někde sám, kde nikdo není, kde se mu líbí a má to tam rád. Podle mého názoru člověk, který nemá soukromí, se musí cítit, jako by ho půlka chyběla.

Já, i když obývám pokoj se svými dvěma sestrami, mám soukromí docela velké. Vždy se spolu domluvíme a jsme v pokoji každá chvíli. Kde mám ale velké soukromí, je jedno místo kousek za Telčí. Na tomto místě je pumpa na vodu a okolo ní je asi metr vysoká kamenná zeď. Za pumpou je velké pole. Na druhé straně od pumpy se nachází malý kostel zasvěcený sv. Janovi. Rostou tam vysoké stromy a krásně zelená tráva. Je to na kopci, takže tam není moc vidět ze silnice. Strašně ráda tam chodím. Buď si tam chodím jenom tak na procházku, nebo si tam chodím číst. Vždy si tam pročistím hlavu a nadýchám se čerstvého vzduchu.

Za soukromím nechodím ale jenom sem. Jak už jsem psala, i doma mám soukromí. Náš pokoj je docela velký, takže tam každá z nás má skříňku a tam si dáváme své věci. Své soukromí mám ráda, ale mezi své kamarády chodím také velmi často a ráda. Je s nimi sranda a také si s nimi pročistím hlavu. Domnívám se, že kdybych měla být pořád sama, asi bych to nevydržela. Soukromí je dobrá věc, ale každý si potřebuje někdy s někým popovídat nebo podniknout.

Na závěr bych řekla, že soukromí potřebuje každý. Někdo jeho potřebu začne pociťovat dříve a někdo později. Soukromí mám ráda a nemohla bych bez něj asi žít. Vadilo by mi, že každý všechno o mně ví. Mít nějaké tajemství je super věc.